

Gerard Willemsen nieuwe contactpersoon bij Waterschap Vallei en Veluwe

**Vallei en Veluwe streeft naar ‘waterpartnerschap’
Gerard Willemsen: „Zoeken naar waar je kunt samenwerken”**

Gerard Willemsen - eigen foto

De fusie tussen de waterschappen Vallei en Eem en Veluwe (per 1 januari 2012 ambtelijk, per 1 januari 2013 bestuurlijk) brengt ook voor de Bekenstichting veranderingen met zich mee. De Stichting krijgt bij het jonge Waterschap Vallei en Veluwe in eerste instantie te maken met Gerard Willemsen. Zo'n tien jaar achtereen was Anton Koot bij Waterschap Veluwe het aanspreekpunt voor de Veluwse Bekenstichting. Maar: een nieuwe organisatie, een nieuwe man. "Anton kreeg een aantal andere taken en zocht voor de Bekenstichting een goede opvolger. Dat ik de Bekenstichting in mijn takenpakket krijg, ligt wel op mijn route", meent Willemsen.

Als afgestudeerd aquatisch ecooloog in Wageningen kwam Willemsen in 1988 terecht bij het Zuiveringschap Veluwe, als waterkwaliteitsdeskundige. Toen in 1997 Zuiveringschap en Noord- en Oost-Veluwse waterschappen in elkaar schoven, werd Willemsen beleidsmedewerker waterbodems. "In die functie kreeg ik veel te maken met beeksanering en -herstel. Een kleine vijf jaar heb ik dat gedaan. Daarna werd ik beleidsmedewerker stroomgebied en vervolgens stroomgebiedscoördinator. Dat betekende onder andere veel contacten onderhouden met andere betrokken partijen; overheden bijvoorbeeld, maar ook de Bekenstichting". En nu, in de nieuwe gefuseerde organisatie, is hij beleidsadviseur en accountmanager*; één van de zes.

"Accountmanagement is geen functie, maar een rol", noemt hij het zelf. "Het is op hoofdlijnen hetzelfde als wat ik deed. Een accountmanager is de eerste ingang voor en naar de buitenwereld, de externe accounts als gemeenten, provincie, terreinbeheerders, landgoedeigenaren en belangengroepen, zoals de Bekenstichting."

De zes accountmanagers hebben ieder een geografisch gebied onder hun hoede en enkele thematische taakgebieden. "Mijn werkgebied omvat de gemeenten Nijkerk, Putten, Ermelo, Harderwijk en Nunspeet. Mijn thematische accounts zijn onder meer de Bekenstichting, Natuurmonumenten en Landschapsbeheer Gelderland."

Het ligt voor de hand vindt hij, dat de contacten met de Bekenstichting 'op zijn bordje' komen. "Vanwege mijn ecologische achtergrond, maar ook om mijn interesse voor cultuurhistorie en

archeologie”, verklaart hij nader. En ook: “Ik heb in de afgelopen ruim twintig jaar veel gebiedskennis opgebouwd en ik ken de mensen van vroeger en nu. Dat maakt het gewoon gemakkelijker”.

“Eigenlijk ken ik de Bekenstichting al bijna 25 jaar. Een belangrijke stichting, die destijds het onderhoudswerk aan de beken daadwerkelijk heeft opgepakt. Later ging ze bijdragen aan de planvorming en heeft ze de communicatie opgepakt, onder andere via De Wijerd.

De Bekenstichting heeft steeds goed werk gedaan. Als waterschap ontvangen we graag positief-kritische inbreng en die kregen en krijgen we van de Bekenstichting. Al hebben we ook wel eens op het scherpst van de snede met elkaar gestreden”.

“Waarover? Bijvoorbeeld over de Vlasbeek bij Epe. Het waterschap had daar een ander idee over dan de Bekenstichting. De Vlasbeek steekt een dal in het landschap over, van de ene rug naar een andere. Uniek en cultuurhistorisch waardevol, vond de Bekenstichting. Maar voor de waterhuishouding niet nodig en interessant, vond het waterschap. De Bekenstichting heeft het van ons gewonnen”.

“Juist aan de inpassing van cultuurhistorie en archeologie in zijn beleid heeft het waterschap nog veel te winnen. Het is niet nieuw voor ons, maar nog wel volop in ontwikkeling. Het voorwerk is gedaan. Er is geïnventariseerd, er is gewaardeerd, er zijn prioriteiten aan gehangen. Er is alleen nog geen beleid voor het nieuwe Waterschap Vallei en Veluwe, maar daar werken we hard aan”.

Waar de zes accountmanagers ook stevig over filosoferen is de -zowel ambtelijke als bestuurlijke- invulling van wat zij ‘waterpartnerschap’ noemen. “We willen een echt actief accountmanagement voeren. De samenwerking met onze accounts verder aantrekken. Zoeken naar waar je kunt samenwerken, naar win-winsituaties. Samen bereik je meer.

Voor al onze accounts gaan wij een accountplan schrijven. Ik ook voor de Bekenstichting. Hoe gaan we met elkaar om, welke raakvlakken hebben we, waar liggen de kansen en knelpunten, welke verbeteringen zijn mogelijk”.

“De Bekenstichting doet veel op het gebied van communicatie en educatie. Daarin kunnen we elkaar nog versterken. Daarnaast bezit de Bekenstichting een schat aan kennis en informatie over de Veluwse sprengen en beken, en alles wat daarmee te maken heeft”.

verbeteringen zijn mogelijk”.

“De Bekenstichting doet veel op het gebied van communicatie en educatie. Daarin kunnen we elkaar nog versterken. Daarnaast bezit de Bekenstichting een schat aan kennis en informatie over de Veluwse sprengen en beken, en alles wat daarmee te maken heeft”.

Terug naar de bron

Heel fysiek ging de Bekenstichting in haar beginjaren, eind jaren zeventig, de verloedering van sprengen en beken te lijf. Initiatiefnemers en hun medestanders trokken hun laarzen aan en stapten de spreng of beek -of wat daarvan over was- in om eigenhandig bodem en oever te schonen en het water weer te laten stromen.

Dat beeld van ruimende ‘Bekenstichters’, het kan zo maar weer ontstaan als je een gedachtegang van Gerard Willemsen volgt.

Willemsen: “Bij de vastlegging van wat A-watrgang en wat B-watrgang** is, is Waterschap Veluwe destijds stringenter geweest dan Waterschap Vallei en Eem. Door de fusie wordt het beleid van beide waterschappen gelijk getrokken. En omdat er ook moet worden bezuinigd, wordt een aantal A-watrgangen uit het voormalige Veluwe-werkgebied teruggebracht tot B-watrgang.”

“In het Veluwe-gebied zullen we zo’n tien procent A-watrgang terugbrengen naar B-watrgang. Dat kunnen bepaalde zijtakken van sprengbeken zijn, waarvan we het uit waterhuishoudkundig en uit ecologisch oogpunt niet noodzakelijk vinden om die te blijven onderhouden.

Maar uit cultuurhistorisch oogpunt is zo'n beekgedeelte misschien wel van belang. Het kan zijn dat het waterschap dan toch zelf het onderhoud blijft uitvoeren, of dat de aangelanden dat doen onder supervisie van het waterschap”.

“Maar het kan ook zo zijn, dat de Bekenstichting zegt: Wij doen het; wij hebben de expertise, wij hebben de mensen, wij hebben het enthousiasme”.

*Accountmanager = contactpersoon (red).

**A-watergangen zijn voor de waterhuishouding van een gebied van overwegend en groter belang dan B-watergangen. A-watergangen worden door het waterschap onderhouden, B-watergangen door de aangelanden, onder toezicht van het waterschap (de zgn. schouw).

Tjada Amsterdam